

PERGALĖ

ZARASAI

1959 m.

kovo

17

ANTRADIENIS
Nr. 33 (1763)

Kaina 15 kap.

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

MUMS NEGALIMA ATSLIKTI NUO LAIKO!

Prieš dvi savaites įvykusiame rajono partinio aktyvo susirinkime pasisakė Čapajevos vardo kolūkio pirmininkas — dabar Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatas drg. Bogomolnikovas.

Karštai ir raginamai nuskambėjo jo žodžiai iš tribūnos:

— Turime žengti koja kojon su laiku!

Kolūkio vadovas turėjo omenyje gamybines užduotis. Tačiau raginimo prasme tokia gili, kad verta prisiminti mūsų gerbiamo deputato frazę mąstant apie jaunimo reikalus.

Neatsilikti nuo laiko! Tai tampa taisykle tūkstančių jaunųjų darbininkų, kolūkiečių, kovojančių už komunistinio darbo spartuolio vardą. Tikrai gyvenimas yra veržlus. Visai neseniai mes sužinojome apie pirmų komunistinio darbo brigadų gimimą. Tačiau daugelis gamybinių dirba ne brigadose. Ką jiems daryti, kaip jiems stoti po vieningomis kovotojų, žengiančių į komunistinio darbo viršūnes, vėliavomis. Ir gimė nauja sąvoka: „komunistinio darbo spartuolis“.

Tas, kuris siekia šio vardo, prisiima individualius įsipareigojimus.

Mūsų rajono jaunimo tarpe vis dažniau sutinkami priešakiniai tarybinio jaunimo atstovams būdingi bruožai. Neapsakomai džiugu išgirsti tikro amžininko balsą, rasti jo gyvenime kilnius, puikius idealus.

Visai neseniai mums teko kalbėtis su mechaninės dirbtuvės darbininku Eriku Bezujevskiu. Jaunas gamybininkas prisipažino, kad jis svajoja įstoti į institutą ir nenutraukiant darbo gauti inžinieriaus diplomą.

Tekintojas Bezujevskis yra nusiteįs labai protingai. Nė skatiko neverti s. nprotavimai, jog prie staklių, esą, galima dirbti žinant tik keturius skaičiavimo veiksmus. Taip, galima. Tačiau kuris kokybiškiau ištekis detalę, ar tekin-tojas, pasitikintis vien savo praktika, ar metalistas, kuris be praktikos apsiginklavęs ir turtinga teorija? Beje, praktika vertinga tada, kai ji nuolat tobulinama, o tobulintis, turtintis įgūdžius mūsų laikais galima tik gilinant technines žinias.

Stai kodėl neteisus komjaunuolis Mi-

chailas Grinmanas, galvojan-tis, kad šaltkalviui užtenka septynių klasių išsilavinimo. Apie jo neteisingą pažiūrą į mokslą buvo kalbama komjaunimo rajono komiteto plenumė.

Jaunam darbininkui, kolūkiečiui reikalingos žinios ne tik iš jo gamybos srities. Neatsilikti nuo laiko — reiškia nusimanyti literatūros, meno, kultūros klausimuose. Mes sakome, kad jaunimas turi rodyti elgesio visuomenėje, butyje pavyzdžius. Bet ar gali jaunuolis išugdyti savyje tikrą mandagumą, kuklumą, jeigu ištikus mėnesius jis neima į rankas knygas?

O žengti koja kojon su laiku — tai, pirmiausia, reikia puikiai dirbti. Mūsų tarpe yra nemaža darbščių vaikinių ir merginų. Juose ir reikia pradėti ugdyti kūrybišką pažiūrą į darbą. Nepaslapstis, kad daugelis pas mus žiūri į darbą, tik kaip į pragyvenimo šaltinį. Tokią pažiūrą reikia pakeisti sąmoninga pažiūra į darbą, kaip į gyvybišką būtinumą. Dirbti ne vien tik dėl uždarbio, bet ir dėl moralinio pasitenkinimo, — tokį lozungą iškėlė komunistinio darbo brigados, spartuoliai.

Mūsų rajone už komunistinio darbo kolektyvo vardo suteikimą lenktyniauja P. Cvirkos vardo ir „Lenino atminimo“ kolūkių gyvulių augintojai. Reikia gausinti patriotinio judėjimo dalyvių gretas. Tačiau kol kas šimtai jaunų dirbančiųjų stovi nuošalyje nuo šio gaivinančio srauto. Komjaunimo organizacijose kažkodėl nesigirdi balsų, paremiančių iniciatorių pavyzdį. Komjaunimo propagandistai mažai aiškina jaunimui TSKP XXI suvažiavimo iškeltų uždavinių esmę. Kolūkių komjaunimo šeimose nesijaučia vieningo veržlumo.

Daugelio jaunų kolūkiečių negalima kaltinti neveiklumu. Laukininkai ir gyvulių augintojai dirba. Tačiau dabar svarbu, kad kiekvienas kolektyvas užsibrėžtų vieningą, bendrą tikslą, kad kiekvienas kolektyvo narys aiškiai matytų šį tikslą ir atkakliai siektų jo. Tada, be abejo, iškilis būtinumas šiandien dirbti geriau, negu vakar, o rytoj — geriau, negu šiandien.

Didžiulėse šalies platybėse jaunimas stato komunizmo bastionus. Ir mūsų rajone aibė didelių ir mažų darbų laukia neramių širdžių ir tvirtų rankų.

Už liaudies laimę ir gerovę!

KIVIŠKĖS

Kovo 15 dieną anksti rytą Kiviškių apylinkės žmonės grupėmis ir pavieniui, pėsti ir važiuoti traukė į šventiškai papuoštą Dubaukos pradinę mokyklą, kurioje buvo įrengta balsavimo apylinkė.

Laikrodžio rodyklė artėja prie šešių. Rinkiminės komisijos pirmininkas V. Korizna sveikina atvykusius su rinkimų diena — liaudies darbo žmonių švente, ir kviečia pradėti balsuoti.

Pirmasis prie balsavimo komisijos stalo prieina „Stelmužės“ žemės ūkio artelės kolūkietis J. Krukauskas. Jis pareiškia:

— Aš balsuoju už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus — geriausius tarybinius žmones, kurie nuolat rūpinis, kad mūsų gyvenimas būtų dar gražesnis ir laimingesnis, o mūsų kolūkis įveiktų atsilikimą.

Po Krukausko į urną nuleidžia biuletenius „Bolševiko“ kolūkio arklininkas A. Spūras, melžėja Snetkova ir kiti.

Rinkėjai ilgai nesiskirsto, jaučiasi visų pakili nuotaika. Kolūkio kultūros namuose iki vidurnakčio netyla muzika ir dainos.

N. Pučinskas

GIRSAI

Ankstytvas sekmadienio rytas. Bet Girsų septynmetėje mokykloje, kur įrengtas rinkiminis punktas, jau gausu žmonių. Iš čia sklinda muzikos garsai, juokas.

Sešios valandos. Rinkėjai susiburia prie balsavimo komisijos stalų. Balsavimo komisijos pirmininkas drg. Kunavičienė sveikina susirinkusius ir kviečia balsuoti. Pirmasis biuletenį gauna septyniiasdešimtmetis Kalinino vardo žemės ūkio artelės kolūkietis Josifas Makejevas. Po to į rinkiminę urną nuleidžia biuletenius pirmą kartą balsuo-

jantis antros brigados narys Grigorijus Lysovas, pensininkas Ignatijus Vorobjovas. Ilgai nenutrūksta rinkėjų srautas. Kolūkiečiai stengiasi kuo anksčiau atlikti savo garbingą pilietinę teisę.

Mokyklos salėje rinkėjams buvo pademonstruotas kinofilmas „Atsitikimas šachtoje Nr. 8“. Ligi vėlaus vakaro tęsėsi rinkėjų linksminimasis.

Rinkimų diena virto ryškia tarybinio patriotizmo demonstracija, ji parodė kolūkiečių susitelkimą apie Tarybinę vyriausybę, apie Komunistų partiją.

L. Eitminavičiūtė
Girsų septynmetės mokyklos direktorius

IMBRADAS

Dar sutemos gaubia apylinką, tačiau „Pirmūno“ kolūkio keliais pėsti ir važiuoti, skuba kolūkiečiai. Visų jų keliai veda į vieną vietą — Imbrado septynmetę mokyklą, kur įrengta balsavimo apylinkė.

Lygiai šeštą valandą prasideda balsavimas. Pirmieji rinkiminius biuletenius gauna „Pirmūno“ žemės ūkio artelės nariai Uršulė Misiūnienė, Elžbieta Sutienė, Zigmąs Rutulys.

Po jų vienas paskui kitą prie rinkiminės urnos prieina kolūkiečiai, juos pakeičia apylinkės tarnautojai, mokytojai.

Visą rytą patalpose nemažėja žmonių. Ateina vis nauji ir nauji rinkėjai. Kolūkiečiai skuba atlikti savo pilietinę pareigą. 10 val. ryto jau buvo prabalsavę visi apylinkės rinkėjai.

Po to Imbrado kultūros namų saviveiklininkai drauge su mokiniais surengė rinkėjams įdomų ir turinčią koncertą.

J. Denofas

DĖGUČIAI

Šventiškai papuoštose Degučių rinkiminio punkto patalpose skamba muzika, juokas. Dar gerokai prieš šeštą valandą rinkiminia-

me punkte būriuojasi linksmi, šventiškai nusiteikę rinkėjai.

Per radiją sklinda Kremliaus kurantų dūžiai, skelbiantieji 6 valandą. Rinkiminės komisijos pirmininkas drg. Lapinskas skelbia, jog balsavimas pradedamas, kviečia visus rinkėjus aktyviai dalyvauti rinkimuose.

Pirmasis prie rinkiminės komisijos stalo prieina Zdanovo vardo kolūkio arklininkas Gruodis. Prieš nuleisdamas į urną biuletenius, jis pareiškia:

— Bežemiai buvo mano tėvai, neturėjau žemės ir aš. Tik kolūkyje suradau laimę. Aš balsuoju už tvirtą taiką ir draugystę tarp tautų, už naują kolūkio kultūrinį ir ekonominį pakilimą, už šaunius liaudies sūnus ir dukras, kurie padės mums sukurti dar gražesnį gyvenimą.

Balsuoja kolūkiečiai, įstaigų darbuotojai, apylinkės darbo inteligentija. Ir visų jų veiduose šypsena, pasitikėjimas ateitimi. Jie puikiai žino, kad išrinktieji į LTSR Aukščiausiąją Tarybą, rajono ir apylinkės Tarybas neapvils rinkėjų pasitikėjimo, sąžiningai vykdys jų priesakus.

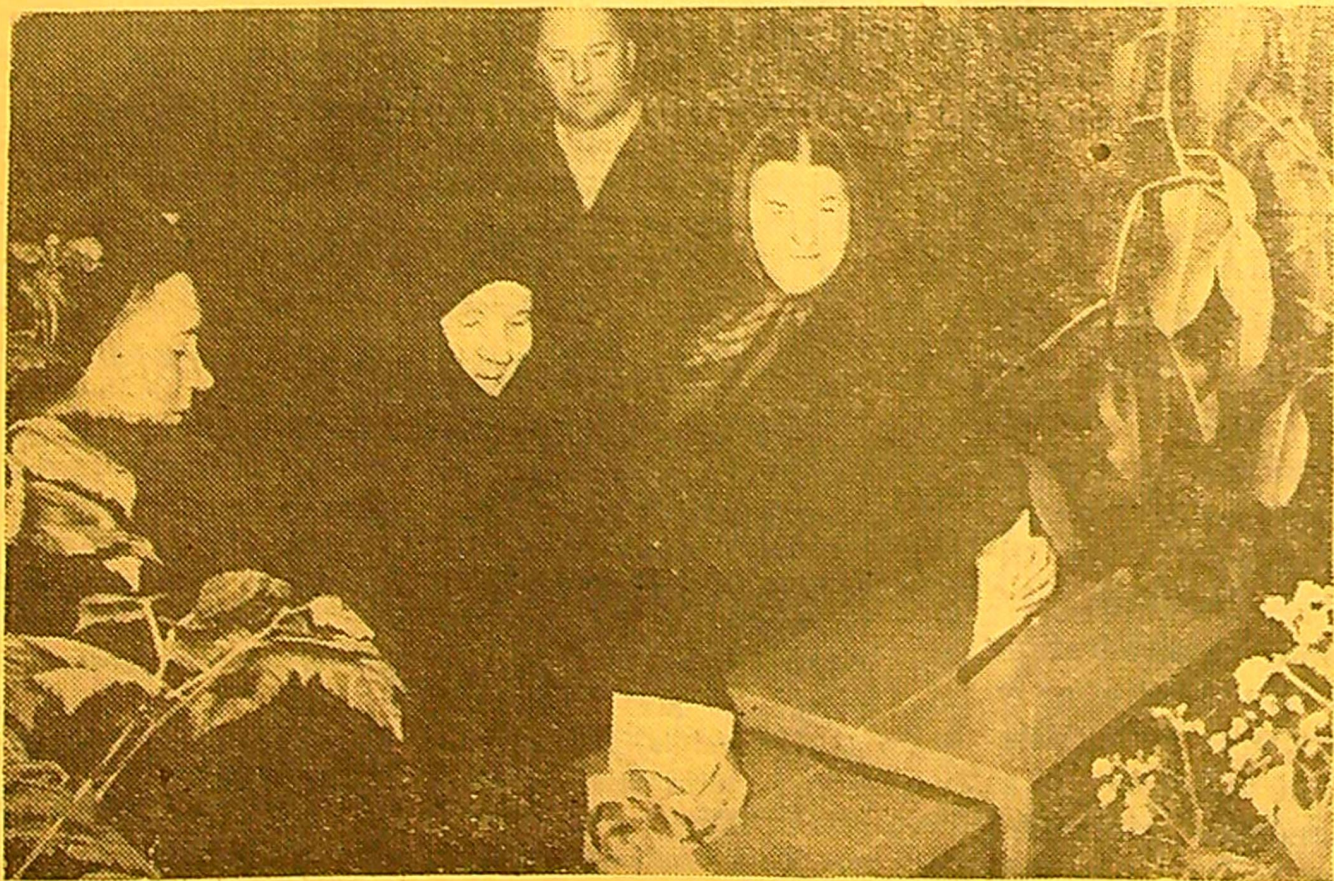
Į urną nuleidžia rinkiminius biuletenius pirmą kartą balsuojanti Degučių kaimo vartotojų kooperatyvo valdybos darbuotoja K. Lizunova.

— Balsuodama už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus, — taria ji, — aš balsuoju už tą šviesią jaunystę, kurią mes turime. Darbe nesigailėsiu jėgų, siekdama įnešti kuo didesnį indėlį į mūsų gyvenimo gražėjimą.

11 valandą ryto šiame rinkiminiame punkte balsavimas buvo užbaigtas. Tas parodė didelį rinkėjų aktyvumą, glaudų susitelkimą apie Komunistų partiją ir Tarybinę vyriausybę.

Vėliau rinkėjai rinkosi į Degučių kultūros namus, kur stebėjo saviveiklininkų pasirodymą, kinofilmus, šoko ir linksminosi.

G. Michailovas

Balsuoja Zarasų miesto darbo žmonės. Pirmoje nuotraukoje: Zarasų antroje balsavimo apylinkėje pirmosiomis nuleidžia biuletenius į urnas darbo jaunimo vidurinės mokyklos mokytoja M. Postnova, namų šeimininkės Makiejeva ir Vadeišienė. Nuotraukoje dešinėje — Zarasų pirmoje balsavimo apylinkėje prie urnos statybos kontoros darbininkas Barovskis, vartotojų kooperatyvo darbuotojas Miškinis ir gyvulių paruošų kontoros darbininkas Sventickis. V. Šakalio nuotr.

— Katia, kelkis! Veršiuo-
jasi viena iš Marfos Kras-
novos karvių, o jos pažės
šiandien nėra. Reikia padė-
ti, — sunerimęs sargas Jo-
sifas Umbras žadino kietai
miegančią Katią Veličką.

— Ne mano kiaulės, ne
mano pupos! — pasigirdo
iš po antklodės duslus bal-
sas. — Tegul ki-
tos padeda, —
pridūrė Katia,
nusiğrėždama.

Sargas nes-
liovė. Nubudo

keltos merginos. Sužinojusi
kas atsitiko, pirmoji atsi-
kėlė Zofija Matusevič. Ne-
tarusi nė žodžio, melžėja
paliko šiltą bendrą ir
nuėjo prie karvių. Tai atsi-
tiko vieną vasario mėnesio
vidurnaktį „Lenino atmini-
mo“ žemės ūkio artelės
slambių raguočių fermoje.
Po to Katia buvo nepatogu

pažvelgti draugėms į akis.
Pradžioje ji nieko blogo
nematė tame, jog atsisakė,
o vėliau suprato, kad pasi-
elgė egoistiškai, apvylė vi-
są kolektyvą. Juk merginos
dar praėjusių metų gru-
odžio mėnesį buvo nutaru-
sios pradėti gyventi ir dirb-
ti komunistiškai. O tai rei-

siekimai paremiami. Mergi-
nos norėtų pasiruošti įstoti
į vakarinę darbo jaunimo
mokyklą. Tačiau ligi šiol
jos to dar negalėjo padary-
ti. Žemės ūkio artelės kom-
jaunimo organizacijoje yra
raštingų žmonių, tačiau jie
neištiesė fermos merginoms
pagalbos rankas.

Ir dar vienas dalykas.
Melžėjos nutarė savo jėgo-
mis iki gegužės 1 dienos
įrengti pirtį prie fermos.
Gera iniciatyva. Tačiau kol-
ūkie valdyba su jos pirmi-
ninku drg. Grigorjevu prieš-
akyje pažiūrėjo į tai abe-
jingai, laikydami tai ne-
rimtu sumanymu.

Sios fermos merginos no-
ri turėti geresnes sąlygas,
jos nori jau dabar gyventi
ateities taisyklėmis. O ke-
lias į tą gyvenimą dar ne
pramintas, su stačiais pa-
kiūlimais, kuriuos nugalėti
be kitų pagalbos yra rizi-
kinga — galima nukristi.
Stai kodėl jaunam kolekty-
vui reikalinga kolūkie kom-
unistų, komjaunimo rajo-
ro komiteto pagalba.

D. Zimariovas

DAIGAI

kia, kad pirmoje eilėje tu-
ri būti visuomeniniai inte-
resai, o asmeniškias patogu-
mas turi būti jam pajung-
tas. Visi už vieną, vienas
už visus — toks yra mel-
žėjų priesakas.

Du su puse mėnesio pra-
ėjo nuo tos dienos, kai mer-
ginos pradėjo lenktyniauti
už komunistinio darbo bri-
gados vardą, ir kai kas pa-
sikeitė. Jaunieji gyvulių au-
gintojai kelia sau dides-
nius reikalavimus, rodo di-
desnį potraukį darbui. Tai,
kas anksčiau buvo laikoma
„ne būtinu“, pasidarė dabar
būtinu.

Nėra ko slėpti: anksčiau,
gaunant pašarus, buvo el-
giamasi nesąžiningai. Pa-
matys kuri nors melžėja,
kad nėra arti draugių, ir
paima runkelių du kartus
daugiau, negu jai priklauso
pagal normą.

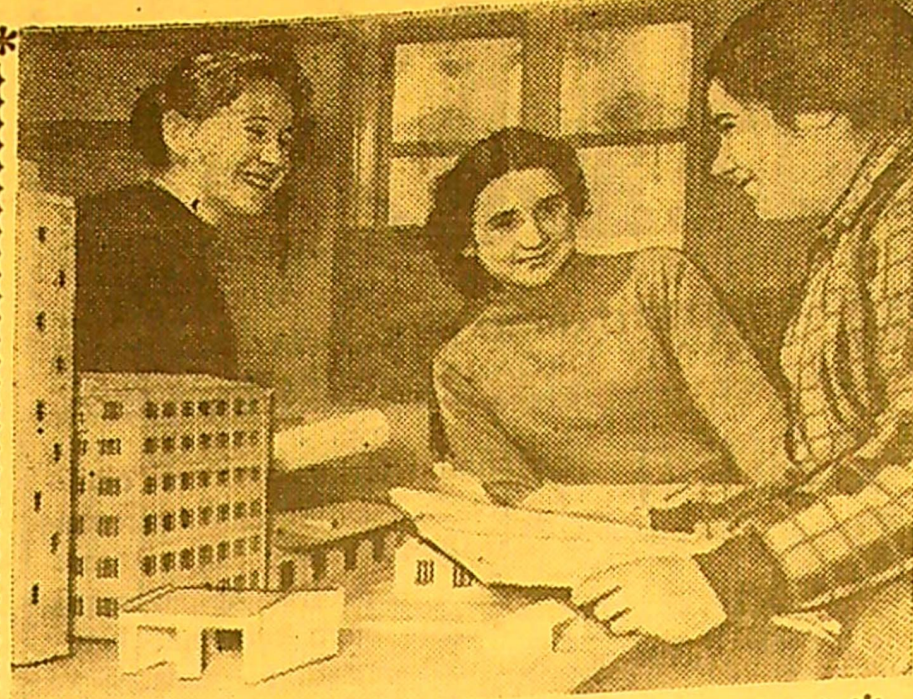
„Kitoms — kas liks, o
mano karvės bus sočios“ —
sąmprotauja ji, nesuprasda-
ma, kad tai veda prie pašar-
ų išeikvojimo, daro žalą
bendriems fermos uždavi-
mams.

Dabar tokie atsitikimai
retesni.

Daug naujo, įdomaus at-
sirado merginų darbe. Ir vi-
sų pirma reikia pasakyti
apie savitarpio pagalbą.

Atsitiko, kad Prosa Jegor-
ova susirgo gripu. Fenia
Burlakova ir Zofija Matu-
sevič nelaukė fermos vedėjo
nurodymų. Jos pasitarusios
pasidalijo tarp savęs 12
karvių grupę ir prižiūrėjo
jas tol, kol buvo parinkta
laikina melžėja. Ligonė ne-
rimavo, kad gali sumažėti
jos karvių pieningumas.
Tačiau to neatsitiko. Drau-
gės gerai rūpinosi jos kar-
vėmis.

Ne tik darbe, bet ir mer-
ginų buityje atsiranda geri
brucžai. Jos dažniau pa-
žvelgia į knygas, svajoja.
Gaila tik, kad ne visada jų

ODESA. Kustanajaus,
Kokčėtavo, Pavlodaro
sritys — tokie yra nauji
adresai Odesos malūnų-
kruopinių technikumų
merginų, kurios širdžiai
pašaukus vyksta į Ka-
zachstano plėšinių įsisa-
vinimo rajonus.

Nuotraukoje: bai-
gusios technikumų kom-
jaunulės (iš kairės į
dešinę) Elena Slizka,
Nina Bimbos ir Jekateri-
na Kamener, pareišku-
sios norą dirbti plėši-
ninių žemių įsisavini-
mo rajonuose. (TASS).

Atmintina diena

Gyvenime pasitaiko die-
nos, kurios pasilėka atmin-
tyje visam laikui. De-
gesiškių septynmetės mo-
kyklos mokiniamis Galiai
Jegorovai ir Mišai Petrovui
tokia jaudinančia diena bu-
vo kovo 11-oji. Juos priėmė
į komjaunimą. Draugai pa-
rodė Galiai ir Mišai didelį
pasitikėjimą, kurį reikia
visada ir visur branginti.

A. GRISČENKO
I. KAZANOVA
moksleivės

Didysis vadas apie jaunimą

V. Lenino rinktinėje
„Apie jaunimą“ surinktos
kalbos, straipsniai ir lai-
škai, kuriuose nušviečiami
liečiantys jaunimą klausimai.

Rinktinėje atspausdinto-
je medžiagoje atsispin-
di Vladimiro Iljičiaus
rūpinimasis jaunimo reiki-
mais, jo gyvenimu, mokslu
ir darbu, augančios kartos
auklėjimo atsidavimo kom-
unizmo reikalui dvasia,
politechniniu išsilavinimu.

Rinktinėje patalpintas ne-
didelis Lenino straipsnis,
nukreiptas į vidurinės mo-
kyklos moksleivius, parašy-
tas 1902 metais. Jame jis
kviečia jaunimą būti tvir-
tais, nepalenkiamais social-
demokratais.

Po RSDDP II suvažiavi-
mo Leninas parašė rezoliu-
cijos projektą apie partijos
santykius su besimokančiu
jaunimu. Projekte Leninas
kviečia partines organizaci-
jas apsaugoti jaunimą nuo
„netikrų draugų“ ir viso-
kių oportunistų, į pirmą

vietą iškeldamas socialisti-
nės pažiuos skiepimą
jaunimo tarpe ir rimtą su-
pažindinimą su marksizmu
ir vakarų Europos oportu-
nizmu, atitraukiančiu jauni-
mą nuo revoliucinio auklėji-
mo.

V. Leninas kvietė pri-
traukti jaunimą prie prakti-
nės veiklos partinėse orga-
nizacijose, kovoti prieš
„idiotišką, filisterišką, oblo-
movišką jaunimo baimę“,
kuri buvo išsakinijusi pas
kai kuriuos partinius dar-
buotojus. Jis mokė, kaip
reikia jam aiškinti klaidas,
nukreipti jo auklėjimą kom-
unistine dvasia.

Vladimiras Iljičius rašė:
„Neturėdamas pilno sava-
rankiškumo, jaunimas nega-
lės tapti gerais specialis-
tais, nei pasiruošti tam,
kad galėtų vesti socializ-
mą pirmyn. Už pilną jau-
nimo sąjungos savarankiš-
kumą, bet ir už pilną drau-
giškos kritikos laisvę. Pa-
taikauti jaunimui negali-
ma“.

III visos Rusijos KJS
suvažiavime 1920 metais
Leninas pasakė: „Prieš jus
statybos uždavinys ir jūs jį
galėsite spręsti tikrai įsi-
savinę visas priešakines ži-
nias, mokėdami paversti
komunizmą iš gatavų iš-
mokyti formulių, patarimų,
receptų, programos į tą gy-
vą, kas jungia jūsų tiesio-
ginį darbą, paversti komu-
nizmą vadovaujamu visame
jūsų praktiniame darbe“.
Ir toliau: „Ji (augančioji
karta) gali mokytis komu-
nizmo tikrai surišdama
kiekvieną savo mokymo,
auklėjimo ir išsilavinimo
žingsnį su nenutrūkstama
proletariato ir darbo žmo-
nių kova prieš seną eks-
ploatorių visuomenę“.

Suvažiavimo pabaigoje
Leninas pasakė suvažiavi-
mo delegatams: „Būti komu-
nistu — tai reiškia orga-
nizuoti ir suvienyti visą
augančiąją kartą, rodyti
auklėjimo ir drausmės pa-
vyzdį šioje kovoje. Tada
jūs galėsite pradėti ir pri-
vesti iki galo komunisti-
nės visuomenės statybą“.

E. Aleksandrovas

PAGERBĖ IŽYMUJĮ RAŠYTOJĄ

Praeitą ketvirtadienį
į mūsų kolūkie valdybą
susirinko daug kolūkie-
čių pagerbti įžymaus lie-
tuvų tautos rašytojo
Petro Cvirkos, kurio var-
du pavadinta mūsų ar-
telė.

Pirmuosius žodžius,
skirtus didžiam lietuvių
tautos sūniui, tarė pats
asmeniškai karo metais
matėsis ir net kalbėjęsis
su rašytoju kolūkie pir-
mininkas drg. Binkis.
Susirinkusiems į minėji-
mą kolūkiečiams jis pla-
čiai papasakojo apie
Cvirkos gyvenimą ir jo
kūrybą. Drg. Binkis pa-
brėžė, jog artelė, nešio-
dama garbingą kovotojo
už komunistinę ateitį
vardą, Petro Cvirkos 50-
ąsias gimimo metines
sutiko su neblogais lai-
mėjimais žemės ūkyje ir
gyvulininkystėje.

Pasisakę brigadininkas
drg. Paradnikas, I lauki-
ninkystės brigados kol-
ūketis drg. Vadišius ir
kiti laukininkystės bei
gyvulininkystės fermų
darbuotojai pareiškė, jog
rašytojo vardą, kurį ne-
šioja kolūkis, jie patei-
sins nenuilstamu darbu.

Po iškilmingosios da-
lies įvyko Petro Cvirkos
kūrinys skaitymas ir ap-
tarimas.

V. NEVERAUSKAITE
D. KARPAVICIUTE

„Pergalės“

medžiagos pėdsakais

Išdirbio normos bus vienodos

Neseniai „Pergalės“ lai-
raštyje buvo spausdinamą
P. Cvirkos vardo kolūkie
pirmininko drg. Binkio ir
kitų autorių korespondenci-
jos, kuriose buvo siūloma
įvesti kolūkiuose vienodas
išdirbio normas. Šiuo klau-
simu redakcija kreipėsi į
rajoninę žemės ūkio in-
spekciją.

Neseniai iš ten gautas
atsakymas. Inspekcijos vyr.
agronomas drg. Mikalaus-
kienė pranešė, kad iš Ze-
mės ūkio ministerijos gau-
tos pavyzdinės išdirbio nor-
mos, kurios jau išsiuntin-
tos rajono kolūkiams ir
greitu laiku bus peržiūrė-
tos ir patvirtintos gamybi-
nėje-ekonominėje taryboje.

Chuliganai nubausti

„Pergalės“ laikraščio
Nr. 23 korespondencijoje
„Chuliganas ir jo užtarė-
jas“ buvo rašoma, kad bū-
damas girtas, Semionas
Traškinas sumušė niekuo
nekaltą valgyklos šlavėją
Snetkovą, kėlė triukšmą
viešojoje vietoje. Zarasų ra-
jono liaudies teismas pra-
neša redakcijai, jog Traški-
nui buvo iškelta baudžiai-
moji byla ir jis šių metų
kovo 12 dieną nuteistas
vieneriems metams laisvės
atėmimu.

Taip pat „Pergalėje“
Nr. 26 straipsnyje „Ar ne-
galima be auklių“ buvo mi-
nimie chuliganiški Vladimi-
ro Akulovo ir Stepano Rož-
kovo veiksmai „Bolševiko“
kol. kultūros namuose. Kaip
praneša Zarasų rajono
Liaudies teismo teisėja
drg. Bartkienė, chuliganai
už viešos tvarkos ardyną
ir už kolūkiečio Cholopovo
sumušimą nubausti metams
ir 6 mėnesiams laisvės at-
ėmimu.

KOMJAUNIMUI PASAUKUS — Į TOLIMĄ KELIONĘ!

Penki pareiškimai

Prieš mane kukliai prira-
šyti popieriaus lapai, ne-
panašiais viens į kitą raš-
tais. Tai pareiškimai. Vie-
name jų komjaunioelis Pet-
ras Katinas rašo:

„LLKJS Zarasų ra-
jono komitetui.

Nuo Katino Petro,
Povilo s., VLKJS na-
rio. Pareiškimas. Pra-
šau pagal komjauni-
mo kelialapį pasiųsti
mane į Kazachstaną.
Aš noriu dirbti Soko-
lovsko - Sarbaisko
rudos sodrinimo kom-
binato statyboje.
Prašau mano prašy-
mą patenkinti. Paši-
žadu sąžiningai ir
garbingai dirbti“.

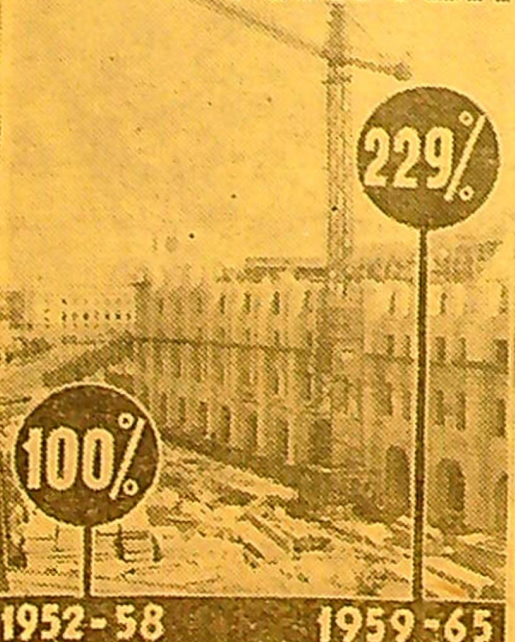
Penkis panašius pareiš-
kimus gavo komjaunimo ra-
jono komitetas iš jaunuolių
ir merginų, norinčių va-
žiuoti pagal komjaunimo
kelialapius į mūsų šalies
statybas. Stai jaunųjų en-
tuziastų vardai: Petras Ka-
tinus, Galina Užkurėlis,
Irina Zelenkevičiūtė, Vasi-
lisa ir Edmundas Buržin-
kai.

Laimingo kelio ir sėkmės
darbe, jaunieji draugai!

D. Kavolytė

LLKJS rajono komiteto
instruktorius

GYVENAMŲJŲ NAMŲ STATYBA

SEPTYNMEČIO SKAIČIAI IR FAKTAI

STATYBŲ UŽMOJIS

Tarybų Lietuvoje
turbūt nerastume kol-
ūkio miesto, mieste-
lio, kuriame nebūtų
būdingo šių dienų
statybos vaizdo.
Vien tik per pasta-
ruosius trejus metus
miestuose ir darbi-
ninkų gyvenvietėse
pastatyta 880 tūk-
stančių kvadratinų
metrų gyvenamojo
ploto.

Gyvenamųjų namų
statyba visą laiką

plečiama. Stai Uk-
mergės miesto ir ra-
jono statyboms šį
septynmetį paskirta
apie 90 milijonų
rublių kapitalinių
įdėjimų. O nuosavus
namus Ukmergėje
vien šiuo metu sta-
tosi 150 miesto dar-
bo žmonių.

Per šį septynmetį
gyvenamųjų namų
statybai respubliko-
je numatyta išleisti

daugiau kaip 2 mili-
jardus rublių —
2,3 karto daugiau,
negu per praėjusius
septynerius metus.
Per tą laiką bus ati-
duota naudotis 2,3
milijono kvadratinų
metrų bendro gyve-
namojo ploto. Vals-
tybė ir toliau teiks
kreditus, statybines
medžiagas individua-
liems statytojams.

(ELTA).

SUSITIKIMAI GLUBOKOJEJE

BALTARUSIJOS KAIMO LEKTORIAI

Mūsų rajono apylinkėse dažnai galima išgirsti klausimą, kaip pagerinti paskaitinę propagandą? Taip pat dažnai čia sakoma: be lektorių iš Zarasų neapsieisime, o jie pas mus reti svečiai.

Gaunasi, kad vykdamt paskaitinę propagandą kaimė toną turi paduoti atvykę lektoriai. Tai neteisinga. Mums, dviems „Pergalės“ laikraščio bendradarbiams, apsilankiusiems šių metų sausio mėnesį Baltarusijos TSR Glubokojės rajone, teko įsitikinti, kokį didelį vaidmenį vaidina vietos, kaimo lektoriai.

Beveik pirmą dieną mums atvykus į Glubokoję „Pervoje Maja“ žemės ūkiu artelėje teko susipažinti su Mamajevskio kaimo tarybos kaimo lektoriumo vadovu drg. Ginzburgu. Įdomu, kaip jis atėjo į lektoriumą. Viename kolūkiu partinės organizacijos, kurios įskaitoje yra drg. Ginzburgas, partiniame susirinkime buvo kalbama apie tai, kad paskaitos kolūkyje skaitomos retai, nuobodžiai. Ką gi nutarė komunistai? Pasiūlė drg. Ginzburgą vadovauti lektoriumui. Partinės organizacijos protokolo ištrauką, kurioje išreikšta partinės organizacijos nuomonė šiuo klausimu, pasiuntė į Politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos rajono valdybą. Ji patvirtino Ginzburgą lektorių grupės vadovu.

Grupėje 13 žmonių. Tai daugiausia vietos mokyklos mokytojai. Vertas dėmesio darbo organizavimas. Pirmiausia, lektoriai beveik kiekvieną savaitę susirenka pasitarimus. Čia vieni iš jų gauna užduotis paruošti paskaitą tam tikra tema, kiti pateikia draugams apsvaistytį jų paruoštas paskaitas.

Štai pavyzdys. Mokytojai Valentina Amosenko pasiūlė paskaitą tema „Kame

mūsų laimė“. Paskaitos skaitymo vieta — kaimyninis tarybinis ūkis. Lektorė aprūpino reikiama literatūra, davė patarimus. Praslinkus savaitei, eiliniame pasitarime susirinkusieji susipažino su paskaita. Išaiškėjo kai kurie trūkumai. Mokytojai Amosenko buvo pasiūlyta padaryti paskaitą konkretesnę, pasiremti vietos faktais. Gavosi turiniga, įdomi paskaita.

Vasaros mėnesį mūsų laikraštyje buvo parašyta apie rengiamą Glubokojėje „Brigados dieną“. Taigi, šiuose susirinkimuose labai dažnai lektoriai skaito paskaitas.

Reikia pasakyti, kad paskaitų tematika yra labai plati. Lektoriumo narys agronomas M. Paškevič skaito paskaitas apie priešakinius žemės ūkiu mokslo ir technikos pasiekimus, apie tai, kaip juos įdiegti į kolūkinę gamybą. Mokytoja Moskaliova skaito paskaitas „Chemija kovoja su prietarais“, apie „stebuklą“ esmę ir panašiai, paskaitų metu demonstruodama cheminius bandymus.

Mes pasidomėjome, kaip paprastai kolūkiečiai žiūri į paskaitas. Lyg atsakant į šį klausimą kolūkiu valdyboje užsimezgė, iš pirmo žvilgsnio, paprastas pasikalbėjimas. Pagyvenusi kolūkietė, pamačiusi Ginzburgą, pradėjo reikšti jam pretenzijas, kodėl jų brigadoje jau dvi savaitės nebuvo paskaitų.

Partinė organizacija griežtai kontroliuoja lektorių veiklą, kiekviename partiniame susirinkime Ginzburgas pateikia žinias apie paskaitinio darbo stovį. Kai dėl lektorių iš rajono centro, tai mums pasakė taip:

— Jeigu atvažiuoja — gerai, o jeigu neatvažiuoja, apsieiname ir be jų.

V. Baranovskis

SEPTYNMEČIO PAVASARIS PRASIDĖJO

Imkimės darbo naujoviškai!

Kad būtų derlinga žemė...

Kalinino vardo kolūkiu pirmos ir ketvirtos brigadų laukininkai veža į kukurūzams skirtus plotus vietines trąšas, gamina durpių-mėšlo kompostus. Laukininkams į pagalbą atėjo mechanizatoriai. Traktorininko Tijūnelio vairuojama mašina gaudžia ištisą dieną. Geriausiai dirba pakraunant trąšas drg. drg. Maldauskas, Nečiūškis, Pumpulytė.

Kiekvienam hektarui numatoma paruošti po 30 tonų durpių-mėšlo komposto. Be to, kiekvienas brigados narys surinks po 100 kg pelenų.

Po 50 kg pelenų papildomai įsipareigojo surinkti ir komjaunuoliai.

V. Daveikis

Keturi duoda toną

Aušra vos pradeda rausvinti rytinę dangaus dalį, o Čapajevu vardo kolūkiu ketvirtos laukininkystės brigados arklininkai Ignas Skvarčinskas ir Antanas Černiauskas jau triūsia arklidėje: girdo, šeria arklius. Bet štai renkasi ir kolūkiečiai. Trumpas brigadininko Jono Miškinio nurodymas ir pradedamas vežti mėšlas. Vežėjai lenktyniauja už tai, kas išves į laukus daugiau vežimų mėšlo, griežtai seka, kad vežimai būtų pilnai pakrauti.

Sparčiausiai dirba jaunieji kolūkiečiai Stasys Miškinis, Vaclovas Leipus, Aleksiejus Jermakovas ir Ivanas Gubanovas.

J. Marcinkevičius

Čapajevu vardo kolūkiu IV brigados narys

Už gausų linų derlių

Mūsų žemės ūkiu artelėje linininkystei skiriama daug dėmesio. Tiesą, labai puikių rezultatų auginant šią kultūrą mes dar nepasiekėme, tačiau ir praėjusių dvejų metų patyrimas rodo, kad linai gali ir turėti mūsų artelėje svarbiausia kultūra.

Antros brigados grandis, kuriai aš vadovauju, auginu pernai 15 ha linų. Grandies nariai dėjo nemaža pastangų prižiūrint šią kultūrą, tačiau iš viso ploto buvo surinkta truputį daugiau, kaip 3,5 tonos linų sėmenų. Tai paaiškinama, pirmiausia, tuo, kad visas plotas susidėjo iš sklypelių po 17—23 arus dydžio, kas žymiai apsunkino dirvų įdirbimą. Linai buvo sėjami rankiniu būdu.

Dideliu trūkumu skaitau taip pat ir tai, kad linus sėjome įvairiais terminais. Pateiksiu tokį pavyzdį. 5,5 ha plotą apsejome gegužės mėnesio pradžioje. Dirva buvo pa-

kankamai drėgna ir linai gražiai sudygo. Iš kiekvieno šio ploto hektaro gavome po 3 cnt linų sėmenų. Gi ten, kur linus pasėjome vėliau, jie blogai užderėjo. Vadinasi, sėjai reikia parinkti tokį laiką, kad sėkla gautų pakankamai drėgmės.

Šiais metais nutarėme pasėti 10 ha linų. Tam pradėjome rengtis iš anksto. Kolūkiu pirminkui ir brigadininkui padedant į grandį parinkome žmones, turinčius daugiausia patyrimo auginant šią kultūrą.

7,5 ha plote linus sėjome dobilienoje. Šiais metais visas linų plotas susidės tik iš trijų sklypų. Tai įgalins kokybiškiau ir sparčiau įdirbti dirvą. Mes taip pat įsitikinome, kad dirvą linams reikia suarti ne mažiau kaip 18 cm gyliu.

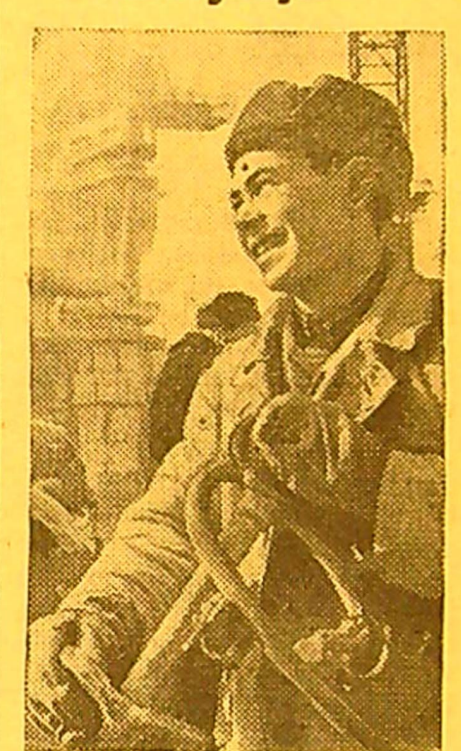
Labai svarbu tinkamai prižiūrėti pasėlius. Kai daigai pasiekia 6—7 cm aukščio, reikia išravėti piktžolės, kad jos nenu-

steltų linų, o po to papildomai patręšti pasėlius salietra, kurią panaudojome skaičiuojant 50 kg vienam hektarui.

Gerai apgalvotas pasirėngimas padės mums atlikti sėją, kokybiškai ir nustatytu laiku, o taip pat geriau organizuoti tolesnę pasėlių priežiūrą, kad gautume šiais metais iš kiekvieno hektaro po 4 cnt linų sėmenų ir vieną toną linų šiaudelių.

G. BARANOVSKIS „Lenino atminimo“ kolūkiu linų auginimo grandies grandininkas

* Galingos aukštakrosnės statytojai

DNIEPROPETROVSKAS. Petrovskio vardo metalurgijos gamykloje statoma nauja galinga aukštakrosnė. Teisė išlieti pirmą kubinį metrą betono iškovojo komunistinio darbo brigada, vadovaujama Nikolajaus Skliančiuko. Nuotraukoje: betonuojuotojų brigadininkas komjaunuolis Nikolajus Skliančiukas. G. Pazenka nuotr. (TASS).

Yra 4000 tonų

Stalino vardo kolūkiu žemdirbiai, kovodami už savalaikį pasiruošimą pavasario sėjai, visomis jėgomis veža į dirvas vietines trąšas. Trijose brigadose išvežta 1378 tonos mėšlo ir

2650 tonų durpių. Pagal vežimo tempus priešakyje žengia brigadininko Vitkausko vadovaujama trečioji brigada.

L. ZVIRELA

kolūkiu saskaitininkas

Auga komposto kūgiai

Karštas darbymetis „Pirmūno“ kolūkiu I laukininkystės brigadoje. Į dirvas vežamos durpės ir mėšlas. Čia dirba du, traktorininkų Sklizmanto ir Stunžio vairuojami, traktoriai. Per die-

ną pagaminama iki 70 tonų komposto. Pirmaujantieji krovėjai — Vilė Mikšytė, Marytė Sakalytė, Anelė ir Aleksandra Stankevičienės.

O. Rucevičiūtė

Kaip atsirado Žemė?

Šis klausimas žmones domina jau žiloje senovėje. Tada jie naiviai galvojo, kad Žemė yra plokščia ir apskrita, kad ji stovi pasaulio centre, apgaubta kieta dangaus skliauto, kuriame slenka debesys ir juda dangaus šviesuliai. Neįstengdami išaiškinti pasaulio atsiradimo ir nesuprantamų gamtos reiškinių, žmonės senovėje kūrė fantastiškas legendas, kurias įvairių religijų dvasiškiečiai panaudojo savo tikslams.

Ilgus amžius religija ištisoms kartoms diegė mintį, jog pasaulį sutvėrė dievas. Žiauriai buvo persekiojami tie, kurie išdrįso abejoti dvasiškių žodžiais, ieškoti atsakymo moksle. Tačiau, nepaisant liepsnojančių inkvizicijos laužų ir kauki-

nimų, mokslas vystėsi. 1609 metais pirmą kartą į dangų buvo nukreiptas teleskopas. Prasidėjo nuoseklus mus supančio pasaulio tyrimas. Bėgant laikui išryškėjo Saulės sistemos bruožai. Buvo atrastas visuotinės traukos dėsnis. Moksle išgailėjo mintis apie materialinį visatos vieningumą. Atsirado mokslas apie dangaus kūnų, jų tarpe ir Žemės, kilmę ir išsivystymą, vadinamas kosmogonija. Tiesą, šis mokslas rėmėsi spėliojimais — hipotezėmis. Tačiau tai buvo hipotezės, paremtos mokslininkų stebėjimais, o ne pasakomis ir dvasininkų prasiimanymais.

Tokių kosmogoninių hipotezių buvo ne viena. Visos jos nedavė teisingo

atsakymo, tačiau vertė žmogų susimąstyti, ieškoti...

Dabar, kada vis labiau artėja būsimosios tarpplanetinės kelionės, mokslininkai ypač daug dirba, tirdami pasaulio sandarą ir Žemės kilmę. Buvo nemaža ginčų, nuomonių, tačiau dabar dauguma visos pasaulio mokslininkų pripažino teisingiausia tarybinio astronomo-akademiko V. Fesenkovo teoriją. Jis ilgai ir kruopščiai stebėjo ir visapusiškai tyrinėjo žvaigždėtą dangų ir įsitikino, kad žvaigždės gimsta ir išsivysto iš dujų ir dujų ūkų, esančių pasaulio erdvėje. Tankėjant ūkams susidaro jų savotiški pluoštai, kurie vėliau pasidalina į atskirus gabalus. Šios žvaigždžių užuomazgos

tankėja toliau, ir pagaliau, pasiekia žvaigždės pavidalą su nuosavais šilumos ir šviesos šaltiniais. Galingų teleskopų pagalba galima matyti visas pereinamąsias žvaigždės evoliucijos formas nuo pluoštinių ūkų iki ką tik gimusių žvaigždžių. Taigi, astronomai surado ir žino tuos lopšius, kuriuose auga naujos žvaigždžių kartos.

Žinant, jog visas pasaulis yra vieningas, vystosi vienodai, ir dabar teleskopais matant naujų žvaigždžių gimimą, galima tiksliai pasakyti apie mūsų Saulės, Žemės ir kitų planetų kilmę.

Milijardus metų iš nuolat tankėjančios ūko medžiagos susidarė daugybė žvaigždžių, jų tarpe ir Saulė. Iš pradžių ji sukosi lėtai. Tačiau nuolat tankėdama, ji pradėjo

suktis vis greičiau. Būdamas dujiniu kūnu ir greitai sukdamas, nuo išcentrinės jėgos ji ištyso per pusiaują. Dėl milžiniško greičio nuo jos atitrūko masės gabalai. Iš jų atsiskyrusių nuo Saulės dalių ir susiformavo visos planetos — Merkurijus, Marsas, Venera, Jupiteris, Saturnas, Uranas, Naptūnas, Plutonas, o jų tarpe ir Žemė. Kadangi karštas dujinis Žemės kamuolys taip pat sukosi aplink savo ašį dideliu greičiu, dalis jos masės iš pusiaujinės dalies atsiskyrė ir iš jo susiformavo Žemės palydovas — Mėnulis. Ilgus amžius sukosi ugninis Žemės kamuolys, šviesdamas kaip mažytė žvaigždė. Ir tik per milijardus metų viršutiniai jos sluoksniai atvėso, užsitraukė kieta pluta. Jos gelmėse dar ir dabar tem-

peratūra siekia 2—4 tūkstančius laipsnių karščio. Įvairiais būdais nustatyta, kad Žemė apsidengė kieta pluta daugiau kaip prieš tris milijardus metų. Gi krikščionių religija teigia, kad Žemė iš nieko sukūrė dievas prieš 5466 metus! Taigi, dvasininkų sukurta legenda apie pasaulio sutvėrimą mūsų laikais jau seniai nebetiki joks išsilavinęs žmogus. Juo labiau ši pasaka nebeįtikinanti dabar, kada apie Žemę skrieja jau net trečiasis tarybinis dirbtinis jos palydovas, kada Saulės šeima pagausėjo dar viena planetą, kurią sukūrė tarybinis žmogus.

V. ŽITKEVIČIUS Vilniaus Valstybinio V. Kapsuko vardo universiteto astronomijos observatorijos mokslinis darbuotojas

PAMINKLAS PETRUI CVIRKAI

Kovo 12 d. Vilniuje iškilmingai buvo atidengtas paminklas lietuvių rašytojui Petriui Cvirikai.

Petro Cvirkos vardu pavadintos gatvės skvere susirinko tūkstančiai žmonių. Mitingą, skirtą paminklo atidengimui, atidarė rašytojas A. Venclova. Skamba Tarybų Sąjungos ir Tarybų Lietuvos Valstybiniai himnai. Nuo monumento nukrinta uždangalas. Ir susirinkusieji pamato didžiulę skulptūrą — didus ir susikaupęs žvelgia rašytojas Petras Cvirka. Paminklo autoriai — skulptorius Vladas Mikėnas ir architektas Vladislavas Mikučianis.

Mitinge apie šviesu P. Cvirkos paveikslą, apie didžią lietuvių tautos meilę ir pagarbą savo rašytojui, apie jo kūrybinę ir visuomeninę veiklą kalbėjo Lietuvos KP Vilniaus miesto komiteto sekretorius F. Bieliauskas, buvęs P. Cvirkos vaikystės draugas Vilkių rajono P. Cvirkos vardo kolūkio atstovas J. Veverskis, Vilniaus elektros suvirinimo aparatų gamyklos vyr. inžinierius N. Izvekovas, Vilniaus Valstybinio V. Kapsuko vardo universiteto studentė N. Adomonytė.

Prie paminklo padedamos gėlės. Nuotraukoje: paminklas P. Cvirkai.

L. SALCIO (ELTOS) nuotr.

Štai jis, liūdnai pagarsėjęs amerikinis gyvenimo būdas!

„Kas yra žmogus be milijono? — klausė beveik prieš šimta metų didysis rusų rašytojas F. Dostojevskis, grįžęs iš kelionės po užsienį. Ir atsakė: „Žmogus be milijono ne tas, kuris daro viską, ką nori, o tas, su kuriuo daroma visa, kas norima padaryti“.

Štai kas nutiko neseniai darbininkui — koklininkui Uiljamui Bertelui. Kaip praneša „Niujork Post“, Bertelas buvo iškvietas iš darbo ir jam buvo pasakyta, kad „jo žmona ir 13 vaikų beįėjai stovi ant šaligatvio, iškrausyti iš buto, kuriame jie gyvena 17 metų“. Laikraščio pripažinimu, miesto „aprupinimo“ organai išmetė nelaiminguosius į gatvę, siaučiant basiam šalčiui dėl to, kad didieji Bertelo šeimai esą „nesveika gyventi tokiam mažame bute“. Tai, iš tikrųjų, daugiau kaip ciniškai Antrojo pasaulinio karo veteranas Uiljamas Bertelas, toliau pasakoja „Niujork Post“, sergantis tuberkuloze ir reikalingas gydymui, negali rasti buto savo didieji šeimai. Be to, jo darbo užmokesčio nepakanka jų pragyvenimui užtikrinti.

Laikraščių tauškalai ir akinanti neono reklama negali nuslėpti liūdnai pagarsėjusio „amerikinio gyvenimo būdo“ piktžaidžius. Siomis dienomis „Niujork Tajms“ išspaus-

Tarptautinės pabiros

dino publicisto Korlio Lamonto protestą prieš „naują, pasipiktinimą keliančią cenzūros kompaniją“, kurią JAV pašto ministerija vykdo, pristatinėdama spausdinius iš kitų šalių. Lamontas gavo kelis pranešimus, kuriuose rašoma, kad jam adresuotoje literatūroje varoma „užsienio politinė propaganda“. Pagal įstatymą „Dėl užsienio agentų registravimo“ ši literatūra sulaikyta. Aš dirbu publicistu ir dėstytoju, rašo Lamontas. Mano darbu užsienio leidiniai yra vertinga medžiaga. Lamontas išjuokia policinius JAV pašto ministerijos metodus, kurie prieina iki absurdo. Sulaikoma netgi korespondencija, kurią jam ir jo kolegoms adresuoja „geras kaimynas“ — Kanada.

Agentūra Asošieitid Pres praneša, kad Džordžijos valstijos universitete atšauktas žinomo Jungtinėse Amerikos Valstijose Deivo Brubeko džazo koncertas, nes vienas iš jo muzikantų Judžinas Uaitas... negras. Džazo vadovas Deivas Brubekas teisingai pažymėjo, kad tai prieštarauja konstitucijai. Bet rasiatai savaip supranta, kas yra „Amerikos laisvė ir teisė“.

Turkijos šiokiadieniai

Turkijos vyriausybė leidžia didžiules sumas kariniams reikalams, bet neranda reika-

lingų lėšų švietimui vystyti šalyje. Tuo tarpu daugiau kaip 70 procentų šalies gyventojų nemoka nei skaityti, nei rašyti. Neseniai parlamento posėdyje vienas iš deputatų profesorius Feizoglu pranešė, kad šešiolikoje tūkstančių Turkijos kaimų nėra netgi pradžios mokyklų ir, kukliausiai apskaičiavimais, nesimoko daugiau kaip milijonas vaikų.

Sie skaičiai sukėlė Turkijos visuomenės pasipiktinimą. Buvo pareikalauta imtis energingų priemonių neraštingumui likviduoti. Ir buvo imtasi priemonių. Nacionalinės gynybos ministerija paruošė programą, pagal kurią turi būti mokomi... neraštingi turkų kareiviai.

Tegul dabar kas nors pasako, kad Turkijoje nesijama priemonių neraštingumui likviduoti!

Per Misisipę maiše

Perplaukti Misisipę maišai! Šį nepalyginamą „žygdarbį“, kaip praneša užsienio spauda, ryžosi atlikti kažkoks Frančeskas Maka, 50 metų italas iš nedidelio Guastalos miestelio (Redžo nel Emilijos provincija, Saurės Italija).

Frančeskas Maka pagarsėjo dar praėjusiais metais. Neteikęs vilties susirasti darbo, jis sudarė su sumaniais biznieriiais kontraktą ne visai įpras-

Liaudies demokratijos šalyse

AUGA KINIJOS KOMUNISTŲ PARTIJOS GRETOS

Agentūra Sinchua praneša, kad 1958 metais centrinė valstybinė įstaigų partinės organizacijos priėmė į Kinijos Komunistų partiją 710 žmonių. Į Kinijos Komunistų partijos narius priimta daug priešakinių inteligentų.

Per tą laikotarpį Pekine į Kinijos Komunistų partiją įstojo daugiau kaip 5000 gamybos pirmūnų. Naujų komunistų tarpe — pramonės ir žemės ūkio darbo didvyriai, gamybos pirmūnai, jaunieji socializmo statytojai aktyvistai.

ČEKOSLOVAKIJOS ŽEMES ŪKIO KOOPERATYVAI PRIIMA TECHNIKĄ IS MASINŲ- TRAKTORIŲ STOČIŲ

Čekoslovakijoje pradėtos perduoti mašinų - trakto-

rių stočių žemės ūkio mašinų vieningiems žemės ūkio kooperatyvams. Plzenio srityje vieningi žemės ūkio kooperatyvai jau gavo technikos maždaug už 1300 tūkstančių kronų. Brno srityje mašinas gavo 340 kooperatyvų.

Siais metais vieningiems žemės ūkio kooperatyvams bus parduota daugiau kaip 6 tūkstančiai traktorių iš gamyklų ir apie 5 tūkstančiai traktorių iš mašinų traktorių stočių, o taip pat 3 tūkstančiai kuliamųjų.

LIAUDIES ŠVIETIMO VYSTYMAS RUMUNIJOJE

Laikraščiuose paskelbtas Rumunijos Darbininkų partijos Centro Komiteto ir Rumunijos Liaudies Respublikos Ministrų Tarybos nutarimas dėl vakarinio ir neakivaizdinio vidurinio ir aukštojo mokslo.

Dabar Rumunijos vidurinėse ir aukštosiose mokyklose mokosi daugiau kaip 2 milijonai 300 tūkstančių žmonių. Smarkiai išvystytas profesinis ir techninis mokymas. Per pastaruosius 10 metų išleista daugiau kaip 280 tūkstančių kvalifikuotų darbininkų, 128 tūkstančiai technikų ir beveik 100 tūkstančių įvairių specialybių inžinierių.

(TASS-ELTA).

NEDARBAS ANGLIJOJE

Nedarbas Anglijoje pasiekė didžiausią skaičių per pastaruosius 10 metų — 621 tūkstantį žmonių. Šis skaičius pateikiamas leiboristų partijos vykdomojo komiteto pranešime, sudarytame remiantis vasario mėnesį atliktais apskaičiavimais nedarbo rajonuose. Ypač aukštas, neregėtas per 20 metų nedarbo lygis jaunimo tarpe. Pranešime sakoma, kad vyriausybė turi imtis ryžtingų priemonių gamybai plėsti.

(TASS-ELTA).

Kronika

© LONDONAS. „1958 metais Anglijoje municipalinėmis lėšomis buvo pastatyti 143.283 butai. Tai mažiausias skaičius laikotarpiu nuo 1947 metų“, — praneša žurnalas „Leibor Riserer“. Žurnale pateikiami duomenys, kurie rodo, kad, nors vyriausybė pasižadėjo kasmet statyti 300 tūkstančių butų municipaliniuose namuose (paprastai tai būna vieno buto namai), gyvenamųjų namų statyba šalyje nuolat mažėja.

© TOKIO. Vienoje Hirošimos ligoninėje nuo aštrios leukemijos mirė Komukis Isida. Tai 11 žmogus, miręs šiemet nuo atominio Hirošimos bombardavimo 1945 metais padarinių.

(TASS-ELTA).

tam plaukimui: surištomis kojomis ir rankomis Maka... perplaukė Po upę.

Sis savotiškas būdas įveikti neplačią Po upę, kaip matyti, ilgam laikui aprūpino Frančeską Maka ir jo šeimą. Dabar jis ketina „forsuoti“ Misisipę.

„Aš gerai pažįstu šią upę, — pareiškė Maka. — Jaunas būdamas dirbau Amerikoje. Tikiuosi, kad man pasiseks. Vienintelis sunkumas tas, kad neturiu nė skatiko. Aš įvykdyčiau savo užmojų, jeigu kas nors sutiktų apmokėti man kelionės išlaidas iki Amerikos“.

Nežinia, ar Frančeskas sugebėjo rasti turtinę meconatą, kuris paskolintų jam keletą šimtų dolerių kelionei iki Misisipės krantų. Viena aišku, kad ne iš gero gyvenimo šis nebejaunas italas, rizikuodamas gyvybe, stengiasi įgyvendinti savo sumanymą.

Redaktorius H. JURŠYS

Gyventojų dėmesiui!

S. m. kovo 18—20 dienomis ir balandžio 1—4 dienomis pirmą kartą masiniai bus skiepijami vaikais nuo 2 mėnesių ligi 18 metų amžiaus nuo vaikų paralyžiaus. Skiepijama duodant vaistus per burną tris kartus, su vieno mėnesio intervalais.

Mieste skiepijimas atliekamas vaikų konsultacijoje nuo 9 iki 14 valandų.

Kaimo vietovėse skiepijimas bus vykdomas žemiau išvardintose mokyklose, nuo 9 valandų ryto, sekančiais:

Kovo 18 dieną: Jaktiškių, Cepukiškių, Lupiankos, Turmanto, Tilžės, Užukaimio, Vencentinavos, Vaitkuškių, Gulbinės, Bachmatų, Degesiškių, Smalvų.

Kovo 19 dieną: Nadūnų, Girsių, Degučių, Babių, Vajesiškio, Droby, Grybiškių, Drobiškių, Kiemionių, Avinostų, Tiltiškių.

Kovo 20 dieną: Dubaukos, Tabaro, Stelmuzės, Raudinės.

Balandžio 2 dieną: Kiviškių, Imbrado, Kuklių, Meiriškių, Antazavės, Sniukštų, Zirnajų, Suvieko, Milgedžių, Kumpuolių.

Balandžio 3 dieną: Aječių, Noreikių, Samanių, Kamariškių, Riešutinės.

Balandžio 4 dieną: Kovališkių, Mukulių, Gudelių.

Prašome tėvus pristatyti visus ikimokyklinio amžiaus vaikus nurodytu laiku į artimiausias mokyklas.

Zarasų rajono vyr. gydytojas

Valykime dobių sėklas nuo brantų

Brantai žymiai sumažina dobių derlių. Praėjusiais metais kai kuriuose kolūkiuose, kaip „Pažangos“, „Tarybinio artėjo“, Stalino vardo bei kituose, ši piktžolė padarė nemažą žalą dobių pasėliams.

Brantai sparčiai daugina si stiebo gabalais bei sėkla. Vienas branto augalas pagamina tūkstančius sėklų, kurių daigumas išsilaiko 4—5 metus. Dobių sėkla sunkiai išvaloma nuo parazito, ir, pasėjus, kitais metais atsiranda nauji šios piktžolės židiniai. Plisdami

su sėklina medžiaga, brantai gali užteršti didelius dobių plotus.

Siekiant išvengti dobių laukų užteršimo, reikia jau dabar imtis priemonių dobių sėklai išvalyti nuo brantų bei sėklai patikrinti laboratorijoje.

Brantais užterštos dobių sėklos pradžioje valomos paprasta, o po to elektromagnetine mašina, kuri yra RTS. Valytinas sėklas taip pat galima nuvežti į Kauno sėklų valymo fabriką. Ypač reikia valyti tas

sėklas, kurios surinktos iš brantais užterštų sklypų, o taip pat atgabentos iš kitų rajonų. Išvalant sėklas nuo brantų, galima išvengti išlaidų brantų židiniams likviduoti vasaros metu.

Kolūkių pirmininkai, žemės ūkio specialistai neturi prileisti, kad būtų išsėjamos brantais užterštos dobių sėklos.

K. Lozovojus

Tarprajoninės žemės ūkio augalų karantino inspekcijos inspektorius